Sygn. akt: I C 94/21

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2021 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa M. S. (1)

przeciwko E. Ł.

o zapłatę

Oddala powództwo.

SSR Alina Kowalewska

S.. I C 94/21

UZASADNIENIE

Powód M. S. (1) domagał się zasądzenia od pozwanej E. Ł. kwoty 4.000zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że pozostawał z pozwaną w nieformalnym związku i w trakcie jego trwania użyczył pozwanej samochód marki s. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 04.08.2020r. na skutek zdarzenia drogowego pozwana zniszczyła pojazd. Wartość pojazdu przed zniszczeniem powód określił na 4.400zł. Po zniszczeniu wartość pojazdu ustalona została na kwotę 750zł. Różnica w wartości samochodu oraz koszt sporządzenia wyceny auta- 350zł jest przedmiotem roszczenia powoda.

Pozwana E. Ł. wniosła o oddalenie powództwa**.** Przyznała, że pozostawała z powodem w nieformalnym związku i korzystała z samochodu, który jak twierdziła był w złym stanie bowiem powód nie wyrażał zgody na nakłady związane z autem. Wyjaśniła, że do uszkodzenia samochodu doszło na skutek poślizgu podczas jazdy w czasie dużej ulewy deszczu.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód M. S. (1) i pozwana E. Ł. do września 2020r. pozostawali w konkubinacie (okoliczność niesporna). Powód na podstawie umowy darowizny z dnia 18.08.2018r. stał się właścicielem samochodu marki s. (...) numer rejestracyjny (...), którego wartość w umowie została określona na kwotę 4.000zł ***(dowód: potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy darowizny k. 103).***

Z samochodu tego korzystała wyłącznie pozwana E. Ł.. Decyzje co do nakładów na samochód, w tym co do ubezpieczenia samochodu w zakresie auto-casco i wymiany zużytych opon na inne, również używane, podjął powód ***(dowód: przesłuchanie stron k. 95-96).***

W dniu 04.08.2020r. pozwana jadąc samochodem powoda z O. do G., podczas intensywnych opadów deszczu, wpadła w poślizg na łuku jezdni, co spowodowało w konsekwencji uderzenie w przydrożną barierę i uszkodzenie pojazdu. Wartość auta przed zdarzeniem została ustalona na kwotę 4.400zł, a po wypadku na kwotę 750zł ***(dowód: wycena rzeczoznawcy M. S. (2) k.6-15***). Za sporządzenie wyceny powód uiścił wynagrodzenie w kwocie 350zł ***(dowód: faktura z dnia 11.11.2020r.k.16).***

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda jest nieuzasadnione.

Strony pozostawały w konkubinacie i ten związek stanowił podstawę do korzystania przez pozwaną z samochodu, którym powód dysponował na podstawie umowy darowizny z dnia 18.08.2018r. W trakcie trwania konkubinatu, w związku ze wspólnym zamieszkiwaniem oraz prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego, między partnerami dochodzi do zawiązania stosunków majątkowych, do których nie mają zastosowania przepisy o wspólności ustawowej małżeńskiej. W związku z tym, podczas trwania konkubinatu, stosunki majątkowe oparte są na istnieniu dwóch odrębnych majątków konkubentów. W tej sytuacji do oceny stosunków majątkowych należy stosować przepisy kodeksu cywilnego.

Poza sporem jest, że pozwana korzystała z samochodu powoda za jego zgodą, nieodpłatnie, bez żadnych ograniczeń, przez okres prawie dwóch lat. Stosunki na tle takiego sposobu korzystania z pojazdu należy oceniać w kontekście przepisów dotyczących umowy użyczenia.

Zgodnie z art. 710 k.c. przez umowę użyczenia użyczający zobowiązuje się zezwolić biorącemu, przez czas oznaczony lub nieoznaczony, na bezpłatne używanie oddanej mu w tym celu rzeczy. Stosownie do art. 714 k.c. biorący rzecz do używania jest odpowiedzialny za przypadkową utratę lub uszkodzenie rzeczy, jeżeli jej używa w sposób sprzeczny z umową albo z właściwościami lub z przeznaczeniem rzeczy, albo gdy nie będąc do tego upoważniony przez umowę ani zmuszony przez okoliczności powierza rzecz innej osobie, a rzecz nie byłaby uległa utracie lub uszkodzeniu, gdyby jej używał w sposób właściwy albo gdyby ją zachował u siebie. W niniejszej sprawie, w ocenie sądu, do uszkodzenia samochodu nie doszło w żadnej z sytuacji wskazanej w art. 714 k.c. Pozwana odbywała bowiem podróż samochodem, a więc korzystała osobiście z rzeczy użyczonej zgodnie z jej przeznaczeniem. Przepis ten nie może być zatem podstawą odpowiedzialności pozwanej.

W tej sytuacji, zdaniem sądu, należy ocenić, czy zachodzą przesłanki do odpowiedzialności pozwanej na podstawie art. 471-472 k.c.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności- art. 472 k.c. Ciężar dowodu istnienia przesłanek odpowiedzialności na podstawie art.471 i 472 k.c., stosownie do art. 6 k.c. spoczywa na wierzycielu jako osobie, która z tychże faktów wywodzi skutki prawne. Powód tego obowiązku nie wypełnił. Niewątpliwie powód poniósł szkodę, ale nie wykazał by szkoda ta była zawiniona przez pozwaną choćby z winy nieumyślnej. Pozwana przesłuchana w charakterze strony wyjaśniła, że do uszkodzenia samochodu doszło w ekstremalnych warunkach pogodowych- przy dużych opadach deszczu- a stan techniczny samochodu mógł się do tego przyczynić bowiem powód nie zgadzał się na wymianę starych opon na nowe. Powód tym twierdzeniom powódki nie zaprzeczył. Przyznał natomiast, że wiek samochodu i jego wartość sprawiały, że jakiekolwiek nakłady w to auto były nieekonomiczne. W tej sytuacji, w ocenie sądu, pozwanej nie można przypisać winy za powstałą szkodę nawet w najlżejszej postaci-

lekkomyślności czy niedbalstwa. Wprawdzie biorący rzecz do używania powinien wykazać się dbałością o rzecz mu użyczoną, większą niż w sytuacji, gdy pieczą obejmuje rzecz, której sam jest właścicielem to jednak w przedmiotowej sprawie nie można pominąć faktu, że strony pozostawały ze sobą w konkubinacie i to powód miał decydujące zdanie co do zakresu inwestowania w samochód, z którego korzystała pozwana.

Mając powyższe okoliczności na uwadze i treść przywołanych wyżej przepisów sąd oddalił powództwo.

SSR Alina Kowalewska